

Standard č. 20/24.01.1996/F

ARIÉŽSKÝ HONIČ (ARIEGEIOS)

ZEMĚ PŮVODU: Francie

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNÉHO STANDARDU: 24.1.1996

VYUŽITÍ: Tento pes je používán pro pěší lov se střelnou zbraní i pro lov parforsní. Jeho střední vzrůst a lehkost z něj dělají výborného pomocníka který může pracovat jak ve smečce, tak samostatně a je schopný prohledávat i velmi obtížný terén.

Je předurčen k lovu zajíce, ale je používán také k lovu srnčí nebo černé zvěře.

KLASIFIKACE F.C.I.:
Skupina 6 – honiči
Sekce 1.2 – střední honiči
S pracovní zkouškou

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Tento pes, pocházející z Ariège, je produktem křížení místního regionálního honiče s plemenem čistokrevným, patrně gaskoňským nebo gaskoňsko-saintongeiským honičem. Vzhledově si zachoval typ tohoto čistokrevného plemene, avšak ne tak čistý, celkově je menší a lehčí.

CELKOVÝ VZHLED: Jedná se o lehkého honiče střední velikosti, je elegantní a vznešený;

CHOVÁNÍ/POVAHA: Vzhledem ke svému původu je tento pes použitelný jako velmi dobrý honič, velmi iniciativní a podnikavý. Je vybaven krásným hlasem a rychlým vedením (sledované zvěře – p.p.). Je milý a společenský, dobře se drží ve smečce.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: z pohledu zepředu mírně klenutá, nepřilíš široká. Týlní hrbol je nevýrazný. Při pohledu seshora má mozkovna tvar protáhlého oválu. Fronta je plná, nadočnicové oblouky jsou málo výrazné.

Stop: je nevýrazný;

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je černý, velký, nozdry jsou široké;

Pysky: jsou napjaté, spíše slabé. Horní těsně překrývá spodní čelist, ale nadává čenichu špičatý profil.

Nosní hřbet: je rovný nebo mírně klenutý, stejně dlouhý jako mozkovna;

Čelisti: skus je nůžkový, zuby jsou dobře postaveny v dásních;

Líce: jsou suché;

Oči: jsou dobře otevřené, hnědé; víčka nejsou volná; pohled je bystrý;

Uši: jsou jemné, pružné, stáčejí se, mají dosahovat k začátku nosu, a nemají přesahovat jeho konec; ucho je úzké a zavěšené těsně pod linií očí;

KRK: je štíhlý, spíše slabý, dlouhý, klenutý;

TRUP:

Hřbet: svalnatý a pevný;

Bedra: jsou dobře spojená s hřbetem, mírně klenutá;

Zád: téměř vodorovná;

Hrudník: je dlouhý, středně klenutý, dosahuje k lokti;

Žebra: jsou dlouhá, středně klenutá;

Slabiny: jsou ploché nebo mírně vtažené;

OCAS: je dobře nasazený, ke konci se zeštíhluje, dosahuje k patnímu kloubu; nesený je šavlovitě;

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: přední nohy jsou silné.

Lopatka: je středně šikmě uložená, dobře osvalená, ne však hrubá;

Lokty: přiléhají k tělu;

Tlapky: mají tvar prodlouženého oválu, „zaječí“; prsty jsou sevřené a suché;

Polštářky a drápy jsou černé;

PÁNEVNÍ KONČETINY: zadní nohy jsou dobře utvářené, dobrých proporcí;

Stehno: je dost dlouhé, svalnaté, ne však příliš;

Hlezno: postavené v ose těla;

CHŮZE/POHYB: je pružný a lehký;

KŮŽE: slabá, pružná, nepřiléhá sice těsně k tělu, ale neumožňuje vytvoření laloku nebo vrásek; viditelné sliznice jsou černé;

OSRSTĚNÍ:

SRST: je krátká, jemná, přiléhavá;

BARVA: bílá a jasně černá s dobře ohraničenými konturami; někdy je přítomno stříkání; pálení na lících a nad očima (čtyřočák);

VÝŠKA:

Kohoutková výška je stanovena v rozmezí: psi: 52 – 58 cm

feny: 50 – 56 cm

VADY: všechny odchylky od tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti;

- hlava: mozkovna příliš krátká nebo příliš protáhlá
- uši: příliš ploché, hrubé, špatně zavěšené, příliš dlouhé nebo příliš krátké;
- čenich: příliš hranatý;
- patrné vrásky nebo lalok;
- oko kulaté, spojivky viditelné;
- tělo: měkká hřbetní linie; spáditá zád;
- celkově hrubý jedinec;
- zakřivený prut;
- končetiny: slabé kosti; otevřená tlapka; sbíhavá hlezna;
- povaha: nedůvěřivý jedinec;

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- chybějící typ;
- každé jiné zbarvení, než výše uvedené;
- světlé oči;
- těžké anatomické vady;
- viditelné invalidní změny;
- bázlivý nebo agresivní jedinec;
- předkus nebo podkus;

Pozn.: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku;